

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARQUES DE CAVALL DE CATALUNYA

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

ABRIL 2017 N° 88

Joan Martí Pozzi, President

Editorial

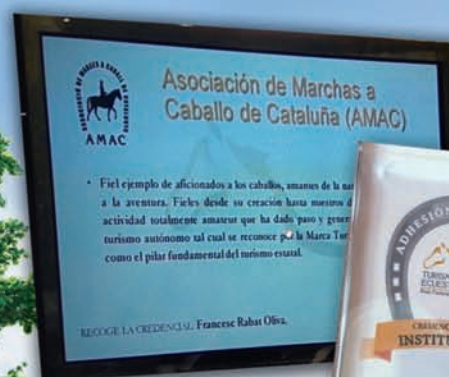
Hola companys i companyes!

Els nostres socis participen cada cop més a les diferents rutes mensuals que s'organitzen. Fa uns dos anys, la mitjana de genets participants era d'uns vint, i actualment ja arribem a ser quaranta genets. Aquesta dada vol dir que cada dia se'ns coneix més com associació i que tenim més reconeixements per part de diferents administracions com a dinamitzadors i com a exemple a seguir per promoure el turisme eqüestre, en general, tant oblidat al nostre país.

També he de dir que, si bé tenim reconeixements per la feina ben feta, quant es toca el tema euros "con la Iglesia hemos topado" i, com sempre, ha d'acabar sent la iniciativa de gent com nosaltres que, de forma desinteressada i molt sovint posant-t'hi diners de la nostra butxaca, tirem del carro.

Per altra banda, l'AMAC aconsegueix que molta gent faci realitat el seu somni de poder gaudir de rutes amb el seu cavall i amb amics, tant per Catalunya, com per Espanya, França i les Illes. Això ens anima a continuar tirant endavant i organitzant més sortides i trobades per a tots els amants dels cavalls i la natura.

Un agraïment especial a tots els socis que fan possible amb el seu esforç que l'AMAC sigui l'associació més gran de turisme eqüestre de tot l'Estat.

VOLTAR PER CATALUNYA

L'URGELL:

TÀRREGA-VALLFOGONA DE RIUCORB

ARA SÍ, HE FET EL GRAN PAS.

Després d'uns quants anys fent el treball amb el cavall peu a terra i anant a les excursions d'acompanyant o fent assistència, ha arribat el meu gran dia.
Sí, un gran dia per a mi, el meu handicap.

La nostra sortida va anar molt bé, encara que fos al febrer 18 i 19. Amb el Toni patiem que no tinguéssim vent com l'any passat però aquest any ens ha tocat la boira, com si no, estem a la terra de la boira. Però després el sol ens va alegrar el dia. Erem 34 cavalls i 4 acompanyants. Tampoc va faltar l'assistència que ens va fer la Hípica. El dissabte després d'esmorzar tots de ruta fins arribar a Guimerà, jo fent d'assistència i a la vegada també d'acompanyant. M'agrada, què he de dir.

Després de dinar amunt un altre cop per arribar a Vallfogona de Riucorb. Allí els esperava i també tenia el neguit que l'endemà anés tot bé. Un cop sopats la tertúlia amb els companys. Jo me'n vaig anar a dormir d'hora, l'endemà havia d'estar al cent per cent.

Muntava. Sí, muntava el Jomer, quins nervis, quines ganes, quina por, no ho nego.

Arriba el gran dia i vinga damunt del mulo i de ruta amb els acompanyants de ruta. Genials, no em vau deixar ni un moment, doncs al principi tenia... també "novata" perquè era la meva primera sortida amb l'Amac. La primera ruta, amb pujades i baixades i camins amples, i ara passen ciclistes i ara passen motos. Sort de la parada tècnica perquè no em notava les cames, l'estona que vaig caminar em va anar molt bé.

Quan vam arribar a l'Hípica ens esperava la calçotada amb un sol esplèndid.

Quin final de ruta! M'ho he passat molt bé.

Qui m'havia de dir que després de tants anys tenint cavall em donés la satisfacció d'un camp de visió impressionant, els camps verds, els pobles del voltant, els camins que fins ara feia - alguns- en cotxe i ara ho veig tot damunt del mulo.

Una experiència que no deixo de costat perquè em queda molt per aprendre, descobrir i gaudir amb la gent de l'Amac i també amb la gent de l'Hípica Tàrrrega, que són ells els que m'han animat i preparat per estar amb vosaltres i per les properes rutes i tampoc em vull deixar el Toni que amb la seva paciència i molta, molta, me n'he sortit. Muntar a cavall i fer ruta. **Gràcies a tots. M. Lourdes Sangrà**

VOLTAR PER CATALUNYA

PARC NATURAL DEL MONTSENY

Fa bon temps i la previsió és que serà així tot el cap de setmana, ja tenim molt de guanyat. Punt de trobada a l'esplanada gran que hi ha a mà dreta de l'entrada del municipi de Cànoves i Samalús. Anem a esmorzar al Forn El Racó de la Cris.

Descans merescut sota l'alzinar

DISSABTE

Després de l'esmorzar, els cinquantenets sortim en tres grups. Donat que l'excursió transcorredins els límits del Parc Natural del Montseny, la direcció del Parc ens ha donat permís però no podem anar en grups massa nombrosos en determinats trams.

Camí del Castanyer de Can Cuc, passant per una pista al costat del pantà de Vallforners, fem una parada per visitar el Castanyer de Can Cuc (catalogat per la Generalitat com a arbre monumental) i per realitzar tasques de primeres necessitats. Un cop feta la visita, empenem lamarxa cap Pla de la Calma, tot passant per davant de l'esplèndida Masia de Vallforners.

Arribat al Pla de la Calma i davant dels Corral de Vallforners esperem el següent grup. Continuem tot passant per davant de la barraca del pastor (d'en Pitu) i una mica més endavant per la xita del llop, una petita caseta de pedra on fa uns anys hi havia a dins una pedra amb gravats prehistòrics). Davant, a mà dreta contemplem el cim del Sui. L'objectiu és arribar a una de las masies més grans del Pla de la Calma, anomenada El Bellit.

Arribada al mas del Bellit un hora més tard del previst. Acomodem els cavalls i visitem aquest mas imponenton l'Ester, la masovera, ens aculli prepara els entrepens per dinar. Hi ha força

gana i poca disposició per xerrar, almenys fins que fem el café. Reprenem el camí en direcció al cim del Tagamanent (que no podem visitar doncs estroba en obres). Passem per davant del mas del Bellver, que actualment és un restaurant, i del mas del Agustí, convertit en casa-museu de la Diputació, que reflecteix la vida de segles passats en aquestes contrades. Des de l'indret del Bellver un ase que està enter ens segueix, més que a nosaltres a las eugues, i provoca una mica de desconcert al grup. Passant per una pista que va al poble del Figaró arribem a La Rectoria de Vallcàrquera, on tenim l'allotjament. Arribats en aquest lloc, acomodem els cavalls i l'ase i tenim un estona de temps lliure fins alhora de sopar. El Jordi fa indagacions per esbrinar de qui pot ser l'ase, i tot i la manca de cobertura al mòbil, arribem a la conclusió que és de l'Ester del Bellit, qui via whatsapp m'ho confirma i em diu que l'endemà el recollirà.

DIUMENGE

Ens llevem a las vuit, donem de menjar als cavalls i anem a esmorzar.

Cap a las deu del matí enfilem una pista que fa un recorregut d'unes tres hores, amb unes vistes encisadores. Primer, a la part de Tagamanent, i, tot baixant per l'altrabanda, a la zona de sobre

Tots cap al cim

Agafant forces

la presa de Vallforners, de Can Cuc i de Can Quintana. A mig camí gaudim d'un paisatge molt bonic del poble de La Garriga i el Vallès Oriental al peu d'una alzina imponent. Finalment, arribem a l'esplanada del punt de trobada, al poble de Cànoves, després d'acomodar els cavalls ens entaulem per dinar en un restaurant molt proper.

Aquest cap de setmana es va descontrolar una mica al poble de Cànoves, ja que també hi feien una mostra de com es produeix el carbonet. De fet, no hi va haver cap incidència greu, ni tan sols un cavall desferrat, només hi va haver un petit problema que es va

solucionar sense gaire entrebancs: una egua que feia la seva primera excursió amb l'AMACi que va quedar una mica deshidratada, però res que no pogués solucionar el nostre veterinari de guàrdia. El meu sincer agraïment a tots/es els/les que en van ajudar a fer possible aquesta excursió: el Joan, el Jordi, el David, el Quim, el Vicens, el Miquel, en Joan Pi, la Maria Rosa, i tots/es els/les socis/es del'AMAC, sense la participació dels quals no hagués estat possible.

Una forta abraçada i fins a la propera.

Joan Muns Torret

PREGUNTES QUE VOLDRIES QUE ET FESSIN AL VOLTANT DEL MÓN DEL CAVALL

ENTREVISTA A SERGI SERRANO

Sergi Serrano Muniesa. La Garriga, tres fills. Diplomat en màrqueting per ICADE (Universidad Pontificia Comillas). Equino-terapeuta per la Universitat de Vic. "Coach" amb cavalls per Equilibri. Certificat model EAGALA de coaching amb cavalls. Criador de cavalls PRE, eugassada Serrano-Fito i empresari al front d'un negoci d'importació de regal promocional.

1 QUAN COMENÇA LA TEVA PASSIÓ PELS CAVALLS?
Des de ben petit he sentit fascinació pels cavalls. No sé si van influir tots els westerns que tantes i tantes tardes em van entretenir, però el cert és que el cavall és un animal que sempre m'ha captivat per la seva força, la seva elegància, i per damunt de tot per l'estela de noblesa, llibertat i serenor que sempre m'ha transmès. Aquesta fascinació m'ha portat aquest estiu a realitzar un somni; anar a muntar amb els indis Hopis amb un autèntic Mustang per terres americanes (Monument Walley)

2 I DE LA PASSIÓ A LA REALITAT, QUAN VA APARÈIXER EL PRIMER CAVALL?
El detonant va ser en aquest cas el desig de la meva filla, Mercè, de fer hípica. Aquell desig d'infant va suposar el pretext inexcusable de fer realitat un altre desig, en aquest cas el meu. Així va arribar a casa el Fito, un cavall com el que sempre havia somniat: de pelatge negre i brillant i amb una taca blanca la front. I així, amb la idea de compartir una afició amb la meva filla, va començar una aventura, que m'ha endinsat en un món que cada vegada se'm revela més apassionant.

3 NEIX DE LA CONVIVÈNCIA AMB EL PRIMER CAVALL, LA NECESSITAT DE FORMAR-TE?
Definitivament, és precisament quan tinc al meu càrrec el primer cavall quan prenc plena consciència del meu desconeixement sobre el món equí. De fet, després de caure cinc vegades seguides i constatar que el meu cavall i jo no ens acabàvem d'entendre, vaig decidir que el Fito es mereixia que jo em formés, per tal d'intentar entendre millor el seu comportament i les seves reaccions.

Així, tant la meva filla com jo, vam començar classes d'equitació pensant que així podria entendre millor quina era la dinàmica del cavall.

4 I NO VA SER AIXÍ?
En contra del que havia previst, ben aviat vaig percebre que les classes d'equitació enlloc d'ajudar-me a entendre el cavall, me n'allunyaven. Aprenia a fer que el cavall m'obeís, però m'allunyava a entendre quina era la seva voluntat. Per això vaig buscar altres formes, que em permetessin entrar més en el comportament del cavall i alhora aconseguir-li un millor benestar. Aquest va ser el punt de partida d'un camí d'exploració del món del cavall que em va portar a formar-me en aspectes com la doma natura, doma índia, etologia, i altres tècniques que van refermar la meva percepció de que el cavall és un animal amb un gran potencial d'interacció amb l'home, i que tenia pel davant un llarg camí si volia arribar a copsar-ne el seu abast.

5 EN TOT AQUEST PROCÉS DE AVENÇ EN ENTENDRE EL COMPORTAMENT EQUÍ, QUINES DESCOBERTES DESTACARIES?

En primer lloc voldria destacar el que vaig aprendre quan vam incrementar la família amb el regal que vaig fer la meva filla: un poltre àrab. Va ser llavors quan vaig tenir plena consciència de la naturalesa gregària de l'animal. Veure i viure la interacció que es va produir entre els dos animals va contribuir enormement a consolidar la idea que el cavall no és un instrument, sinó un col·laborador en el meu propi procés de millora personal: la millora de la intuïció, la regulació del temperament, el desenvolupament emocional, etc.

En segon lloc el meu procés de reflexió em va portar a constatar que aquests efectes individuals que el cavall produïa en mi, i en els que m'envoltaven, es podia fer extensiu a molta altra gent. I aquest va ser un gran punt d'inflexió que va portar a convertir aquest projecte de creixement personal en un projecte integral que abastava també la vessant professional.

6 I COM L'ENCARES AQUEST CANVI EN L'ESFERA PROFESSIONAL?

Novament i des de la consciència que el camí a recórrer és llarg vaig decidir formar-me en dos aspectes: equinoteràpia i coaching. Amb l'equinoteràpia vaig explorar el rol que tenia l'animal en processos de teràpia psicològica i emocional, de millora de les capacitats físiques i motores, i també en àmbits pedagògics, comunicatius i també de socialització i relació. El coaching em va fer evident la contribució del cavall en processos de creixement personal i grupal, ja sigui en l'esfera personal o bé en contextos empresarials.

7 SEMBLA UN CAMÍ DE DESCOBERTA APASSIONANT. PERÒ SUPOSO QUE EM DIRÀS QUE AIXÒ NO ACABA AQUÍ.

De cap manera. Precisament una de les descobertes personals més importants és que el procés d'aprenentatge no té aturador. En el futur la idea és compaginar definitivament la meva empre-

sa de publicitat conjuntament amb el projecte "El Turó dels Cavalls". En el marc d'aquest projecte, i en un espai on els cavalls conviuen en manada i en semi llibertat, vull compartir el coneixement adquirit, i crear un context que esdevingui un centre d'exploració de les oportunitats que genera la interacció entre l'home i el cavall, partint precisament de la deshumanització del cavall. És un entorn on es poden fer clínics, però també dinàmiques grupals per a col·lectius empresarials, per treballar lideratge, cohesió de grups, presa de decisions, etc...

PERÒ AMB TANTA ACTIVITAT SUPOSO QUE TAMBÉ ET DEU

8 QUEDAR ALGUN ESPAI PER GAUDIR.

I tant, i ara veig que m'he deixat de dir que els cavalls m'han donat la oportunitat de fer bons amics i des cobrir nous paratges. Aquí voldria destacar les magnífiques coneixences he fet gràcies a un regal que em va fer la meua dona ara fa quatre anys: la subscripció a l'AMAC. Ha estat gràcies a l'AMAC que he trobat un grup entranyable de gent apassionada pels cavalls que alhora m'han ajudat a descobrir indrets meravellosos de Catalunya que desconeixia.

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2017

MES	DATA	ACTIVITAT	ORGANITZA
Abril/maig	29,30 i 1	Cavall de Ferro (Serra d'Oden)	AMAC
Maig	13 i 14	Sortida Autonomia	AMAC
Maig	20	Jornada tècnica de ferratge- Navarcles	AMAC
Maig	27 i 28	L'Anoia	Lluís Sagristà
Juny	10 i 11	Sortida Autonomia	AMAC
Juliol	8 i 9	Centelles	Santi Mas
Agost	1a Set.	Vacances d'estiu	AMAC
Setembre	2 i 3	Sortida Autonomia	AMAC
Setembre	23 i 24	Fonollet	Socis Casserres
Octubre	12 al 15	EQUITROBADA	AMAC
Novembre	11 i 12	Vallés Oriental	Maite Puig/Jaume Cruselles
Novembre	25	Assemblea General	AMAC

NOTES

FIRES DE CAVALLS

Dins de les activitats previstes pel proper any 2018, l'AMAC es plantejava la visita conjunta a una fira de cavalls per poder gaudir de les novetats hípiques i també dels espectacles que normalment acompanyen aquests esdeveniments. Com a petita curiositat, us fem arribar un llistat de les més conegudes fora de casa nostra i, com de ben segur ens en deixem moltes, esperem les vostres opinions sobre quina seria la més interessant de visitar.

■ FRANÇA:

Salon du Cheval	PARIS	25/11 al 3/12
Equitalyon	LYON	26/10 al 30/10
Salon du Randonneur	LYON	24/3 al 26/3
Cheval Roi	TOULOUSE	Finals agost
Salon du Cheval	ALBI	3, 4 i 5 març
Cheval Passion	AVIGNON	18/23 Gener

■ ALEMANYA:

Equitania 2017	ESSEN (Bianual)	18/3 al 26/3
Nordpferd	NEUMÜNSTER	21 abril

■ ITALIA:

Fieracavalli	VERONA	Octubre
Salone Cavallo Americano	CREMONA	Maig

■ PORTUGAL:

Fira Nacional del Caballo	GOLEGA	Novembre
---------------------------	--------	----------

■ ESPANYA:

SICAB	SEVILLA	Novembre
-------	---------	----------

ACTIVITATS CURS GPS

Els dies 28 i 29 de gener es van fer dues sessions teòriques i pràctiques de l'ús del GPS, especialment orientades al disseny de rutes a cavall i a tots aquells socis que volien conèixer els avantatges de la seva utilització i també per aclarir dubtes. En Joan Pi va dirigir les sessions que es van realitzar en les instal·lacions de la família Pi i Serra i van tenir un gran èxit d'assistència.

EL BERGUEDÀ: DE VILADA AL SANTUARI DE LA MARE DE DÉU DE FALGARS

RUTES PER GAUDIR DE
CAPS DE SETMANA A CAVALL

El Berguedà és una comarca ideal pel mes de juny, principalment la part alta que ens apropa a la Serra del Cadí. Ara plantegem una ruta en la que la muntanya serà la protagonista.

Vilada és un poblet petit situat a la carretera que uneix Berga amb Ripoll. Documentat al segle IX, el seu nom significa Vila Ampla. De la seva església parroquial Sant Joan de Vilada se'n parla ja a l'any 903, però en el segle XVIII fou reconstruïda a l'estil barroc. Als afores trobem una petita urbanització poc edificada que ens permet deixar el remolc i ensellar els cavalls sense fer nosa. Nosaltres hem arribat el mateix dia, però, en ser un poblet turístic, no tindreu dificultat per trobar allotjament i lloc per als cavalls.

La nostra destinació és l'emblemàtic santuari de la Mare de Déu de Falgars, al terme municipal de La Pobla de Lillet. L'església actual és del segle XVII, però els seus orígens són del XI.

Sortim de Vilada per una pista ampla que s'enfila primer cap nord-oest i després cap a nord, en direcció a les muntanyes que tenim davant. El camí és fàcil entre boscos espesos de pins i algun prat i fa que avancem ràpid. S'anomena el camí de la Clusa. Arribem a Can Comelles, una casa molt maca que és troba a la

MAPA DE LA RUTA

dreta del camí entre prats.

Passada la casa, trobem una cruïlla a l'esquerra. Ens hem enfilat més de 350m i ara el camí manté l'alçada envoltat de bosc pel

Marginet

vessant sud, on els pins són més clars. Poc després de creuar el barranc de la Font del Sofre el camí s'acaba i surten dos senders, un de marcat i l'altre anònim. Alarma! Tal com preveu la llei de Murphy, és el moment perfecte perquè les piles del GPS es "morin", hem oblidat dur piles de recanvi, i ara... quin camí agafem? Traiem brúixola, mapa i sort en la tria. Pensem... i oh, sorpresa! Les piles de la llanterna són de la mateixa mida que les del GPS. Quin descans! El moment Murphy ha passat, però sempre s'ha d'anar preparat per a l'imprevist!

Enfilem el corriol de la dreta que baixa decidit per un bosc ara més frescal amb algun caducifoli intercalat entre els pins. De seguida arribem a Marginet, uns prats que envolten unes casetes molt bucòliques. Passats els camps, trobem un tram d'asfalt fins al Santuari de La Mare de Déu de Lurda. El santuari és gran i impositiva, està construït durant la dècada dels 1880. Parem a fer un descans i les fotos de rigor.

Reprenem el camí i arribem a La Nou de Berguedà. És un poble petit, però té llocs per menjar i dormir, nosaltres seguim i fem solament una aturada per gaudir de l'església de Sant Martí segle XII que està al costat del camí. Als afores hi trobem anunciada una formatgeria. Sospesem la idea brillant de comprar un formatge i passejar-lo amb el cavall, però, amb més sentit comú que ganes, decidim tornar-hi un dia amb cotxe i fer la compra. Una llàstima...

Deixem enrere les últimes cases del poble, els camps de conreu i els hortets per enfilar-nos cap al Coll de la Plana. El paisatge va canviant, els boscos de pins blancs passen a pins de muntanya, els camps a prats verds. La pujada és exigent, el paisatge imponent, passem pels masos de Cuirols i Espades i, abans del coll podem abeurar els cavalls, són mes de 600m de desnivell i el sol castiga de valent.

Passat el coll, en iniciar la baixada, en uns prats amables decidim fer l'aturada per dinar, els cavalls gaudeixen de bona herba i

,enfeïnats menjant, ens deixen reposar, ja hem fet més de la meitat del camí i aquest matí ens hem llevat molt d'hora.

Recuperats reprenem el camí, a la nostra esquerra el Serrat del Fulleracs que s'enfila fins els 1.662 m i a la dreta les Roques del Picamill que s'alcen com un mur. Passem per Cal Rossinyol, una masia per fer-hi una pel·lícula i tot seguit trobem la pista principal que ens porta a Sant Romà de la Clusa.

Sant Romà de la Clusa és parada obligada. Estem a més de 1200m d'altitud davant del que havia estat un poblet de muntanya, ara queden quatre cases i l'antic molí que és un refugi. Si està obert s'hi pot menjar, però millor informar-se abans. L'ermita data del segle XII, malauradament té una casa tan enganxada que no permet gaudir-la amb tota la seva plenitud.

Ara ens enfilem cap al Pla de l'Orri. El Pla de l'Orri és una masia documentada en el segle XVI, era un lloc de pastures important, on hi pasturaven a l'estiu els ramats del Monestir de Ripoll. En aquell temps l'anomenaven Cortals de l'Orri.

Passem per la Fundació Projecte Miranda, obrim i tanquem portes per passar, doncs hi trobem cavalls pasturant lliurement. No són cavalls de carn, si no un refugi de cavalls.

Dalt dels prats el paisatge és molt bonic i bucòlic, hi trobem la roca dels Catllarars, de forma tan curiosa que convida a donar-hi la volta. I foto també.

Ara tornem al bosc, espès, estem al vessant nord. Inicialment el camí és clar, però poc després es complica pels camins oberts per la fusta i es transforma en un petit laberint incongruent fins a sortir del bosc i veure els prats de Falgars. Vaques i vedells pasturen tranquils esquitxant el paisatge. Creuem els prats i arribem al santuari i a l'hostal que està al costat.

El Santuari ha estat sempre un lloc de peregrinació. Té un karma especial i des del mirador es pot veure la muntanya "mítica" del Pedraforca. Fa més de 50 anys, s'hi arribava amb mules que llogaven els pagesos a l'estació de la Pobla de Lillet. Era una autèn-

Pla del Capellà

RUTES PER GAUDIR DE CAPS DE SETMANA A CAVALL

tica aventura pel camí de ferradura i l'allotjament es feia a la casa del capellà! Ara l'hostal ofereix comoditats i bon servei. Els cavalls han quedat pasturant darrera la casa mateix en un petit prat ple d'herba. És una ruta de 28km, els desnivells són pronunciats, però el dia és llarg i permet fer les parades necessàries.

Després d'un bon esmorzar i amb els cavalls ben recuperats iniciem el dia de tornada. Avui el cel ja no està clar i uns núvols donen un punt d'incertesa.

La pista ampla planeja pel vessant nord, el terra és dur i els cavalls ho noten, la vegetació és densa i no fa calor. Passem pel xalet de Catllaràs i ens enfilem cap al Coll de l'Ardericó. Passem pel costat de La Foradada, a la nostra dreta la Serra de la Bandera.

El xalet del Catllaràs fou construït per allotjar els tècnics de les mines de carbó que subministraven combustible a la fàbrica de ciment del Clot del Moro. Sembla que Eusebi Güell encarregà el projecte del xalet a Antoni Gaudí. Aquest es va construir entre els anys 1902 i 1903, moment en què també s'estaven fent les obres del Parc Güell. Tot i que no hi ha cap document que ho demostrï. Arribem al refugi d'Ardericó o a "Can-Kun", si voleu fer la broma. Parem a fer un te o una cervesa, en funció de les preferències. En Kun és un personatge amb qui val la pena entretenir-se. El primer cop que vàrem passar per Ardericó estàvem fent la "Ruta de l'Ermità" i hi vàrem fer nit. Vam ser els únics hostes i ens va fer un sopar sensacional: flors de saüc arrebossades i estofat de cabirol, només superat per la xerrada que el va seguir. Les seves explicacions sobre la brama del cérvol que es pot sentir perfectament a l'octubre, són sempre molt interessants i ara, en tornar a passar-hi, no podíem renunciar a una fer una "aturadeta", que es va convertir en una bona estona!

El temps passa ràpid i el cel amenaça tempesta. Volem saltar la Serra del Faig-i-Branca pel Pla del Capellà quan abans millor. Sentir trons i veure llamps no és la millor opció quan s'està a alçada.

Ara ens sorprèn una fageda increïble al vessant nord de la serra. El color verd brillant de les fulles dóna una llum diferent, les branques ens obliguen a ajupir-nos sobre les selles, el terra del camí d'argila vermella i fangós ens fa pensar en la possibilitat de perdre una ferradura, doncs ens enfonsem en els tolls fins quasi a

PERFIL DE LA RUTA DEL PRIMER DIA

Santuari de la Mare de Déu de Falgars

PERFIL DE LA RUTA DEL SEGON DIA

panxa dels cavalls. Sortim de la fageda i arribem al Pla del Capellà. Creuem una GR i obrim un filat de les vaques, quan iniciem el descens cap a Les Llobateres comença a ploure, primer sols aigua, després una rebufada, quedem totalment blancs. Cap cot per les circumstàncies, no veiem l'ermita de Cosp.

Passem el mas de Les Llobeteres, el camí fa un tomb i surt a la cruïlla cap a la Mare de Déu dels Oms a Sant Jaume de Frontanyà. Nosaltres seguim el nostre camí, uns cavalls ens saluden sota la

pluja, que ara ens acompanya, millor que el vent i la rebufada. Agafem el camí correcte, que ens porta fins a la riera de la Cercosa. Deixem la riera després d'un salt d'aigua molt bonic que no sabem si hi és per la pluja o hi és tot l'any. Hem de parar a menjar, no ho hem fet abans per la pluja, ara un raconet acollidor ens convida a descansar i menjar. Hem fet la major part del camí, el sol ens escalfa i un fum blanc surt de les gropes dels cavalls mentre s'assequen tot pasturant tranquils.

Afrontem el tram final per una pista que sortint del bosc ens porta pels Torrents, el Pla del Monjo, el Molí del Forat fins a Sant Ramon. Sant Ramon és una ermita situada sobre una penya en un lloc força curiós. És parada obligada.

El camí està asfaltat, però no te transita. L'asfalt serà present en moltes rutes, ja que la tendència és pavimentar els camins rurals. Seguim paral·lels a la riera envoltats de bosc. Són poc més de dos quilòmetres, però , poc abans d'arribar a la carretera i de creuar el torrent del Vidrier, hem d'agafar un sender a la dreta que ens portarà directes al punt de sortida.

Han estat 26km, en part remullats, però sense dificultat, les vistes imponents i els colors fantàstics.

FITXA DE LA RUTA: VILADA- MARE DE DÉU DE FALGARS

- ▶ **COMARQUES:** Berguedà
- ▶ **Dies de durada:** 2 dies
- ▶ **Km totals:** 28km + 26km
- ▶ **Direcció recomanada per fer la ruta:** Direcció de les agulles del rellotge.
- ▶ **Logística:** No tenen menjar pels cavalls. El primer dia trobem La Nou de Berguedà i el refugi de la Clusa. El segon dia, el refugi d'Ardericó.
- ▶ **Tipus d'allotjament per a les persones:** Hostal de Falgars T/ 93 744 10 95.
- ▶ **Tipus d'allotjament per als cavalls:** No tenen infraestructura, els cavalls han de dormir a fora lligats a la corda. Hi ha força herba natural.
- ▶ **Dificultat:** Dificultat baixa, desnivells sobtats.
- ▶ **Notes d'interès:** Podeu visitar el santuari de Lurda a la Nou de Berguedà i Sant Romà de la Clusa i el Santuari de la Mare de Déu de Falgars.

Podeu trobar el TRAC a la pàgina web: www.amac.cat